

Κυριακή 21 Οκτωβρίου 2018.

6η Κυριακή Λουκᾶ.

(Ακ. 8, 27 – 39).

«...λεγεών ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν» (Ακ. 8, 30).

Άκούγοντας τή σημερινή εὐαγγελική περικοπή, βλέπουμε ἐκ πρώτης ὅψεως τόν Κύριό μας ν' ἀντιμετωπίζει ἔνα δαιμονισμένο ἄνθρωπο. Στήν πραγματικότητα ὅμως ὁ Κύριός μας δέν ἀντιμετωπίζει ἔνα δαιμονισμένο ἀλλά δύο κατηγορίες δαιμονισμένων ἀνθρώπων.

Ἡ πρώτη κατηγορία ἀποτελεῖται ἀπό ἐκείνους τούς ἀνθρώπους στούς ὅποίους ἔχει εἰσέλθει ἔνα δαιμόνιο ἢ περισσότερα, τά ὅποια κάνουν τήν παρουσία τους τόσο φανερή, κατά τρόπο πού δέν μπορεῖ νά περάσει ἀπαρατήρητος. Υπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι, κάτω ἀπό τήν ἐπίδραση τῶν δαιμόνων πού ἔχουν καταλάβει τήν ψυχή τους, κάνουν πράγματα ἀχαρακτήριστα. Πράξεις πού, χωρίς τή δαιμονική ἐπήρεια, θά ντρέπονταν ἀκόμη καί νά

τίς σκεφτοῦν. Πράξεις πού δεν ἀποκλείεται νά
έρχονται σέ ἀντίθεση ἀκόμη καί μ' αὐτό τό φυσικό
νόμο τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Ὁ διάβολος, βεβαίως,
δέν μπορεῖ νά σκοτώσει κανέναν ἄνθρωπο, μπορεῖ
ὅμως σ' ὅποιον εἰσέρχεται νά τόν κάνει νά
ταλαιπωρεῖται ψυχικά καί σωματικά σέ σημεῖο
ἐξουθενώσεως.

Ἡ δεύτερη κατηγορία ἀποτελεῖται ἀπό ἐκείνους
τούς ἀνθρώπους στούς ὅποιους ἔχει εἰσέλθει ἐνα
δαιμόνιο ἥ καί περισσότερα κατά τρόπο μυστικό καί
ἀπαρατήρητο. Ἡ παρουσία, βεβαίως, τῶν δαιμόνων
σ' αὐτή τήν περίπτωση δέν γίνεται ἔκδηλη κατά
τρόπο φανερό. Ἐνεργεῖ ώστόσο διάβολος κατά
τρόπο ὕπουλο, καταστρέφοντας τήν ψυχική
ἰσορροπία τοῦ ἀνθρώπου καί περισσότερο τήν πο-
ρεία του πρός τή σωτηρία.

Δυστυχῶς σ' αὐτή τή δεύτερη κατηγορία
ἀνήκουμε οἱ περισσότεροι. Αφήνουμε πολλές φορές
κάποια κερκόπορτα ἥ κάποιο παράθυρο τῆς ψυχῆς
μας μισάνοικτο καί ἀφύλακτο. Χωρίς προσευχή καί
μυστηριακή ζωή ἥ ψυχή μας μένει ἀνοχύρωτη,
ἀφρούρητη καί ἀπροστάτευτη. Εἰσέρχεται λοιπόν

μέσα σ' αὐτήν ὁ διάβολος καί ἀρχίζει ἔναν ἀγώνα, γιά νά τήν κατακτήσει καί νά τήν καταστρέψει.

Οἱ εἰδικοὶ λένε ὅτι ὁ καρχαρίας, αὐτό τό γνωστό αἴμοβόρο ψάρι τῆς θάλασσας, δέν ἐπιτίθεται ἀμέσως στά θύματά του, ὅσο πεινασμένος κι' ἄν εῖναι. Πρῶτα κάνει γύρω ἀπό τό ὑποφήφιο θύμα του μερικούς κύκλους. Οἱ κύκλοι στήν ἀρχή ἔχουν πολύ μεγάλη ἀκτίνα. "Οσο πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς ἐπιθέσεως ἡ ἀκτίνα μικραίνει. Οἱ κύκλοι γίνονται ὅλο καί πιό μικροί, ὅλο καί πιό σύντομοι, μέχρι πού ξαφνικά ὁ καρχαρίας ἐπιτίθεται, γιά νά χαθεῖ τό θύμα του μέσα στά κοφτερά σαγόνια του! "Ετσι γίνεται καί μέτό διάβολο. Στήν ἀρχή περιπολεῖ γύρω ἀπό τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου καί προσπαθεῖ νά βρεῖ κάποιο ἀδύναμο σημεῖο της. "Ἐνα πάθος, ἔνα μικρό ἐλάττωμα, μιά ἀδυναμία, μία ἀπροσεξία. "Οταν ἐντοπίσει κάτι τέτοιο, τότε ἐπικεντρώνει ὅλες τίς δυνάμεις του ἐκεῖ. Κτυπάει τόν ἀνθρωπό στό ἀδύνατο σημεῖο του. Τόν ρίχνει στήν ἀμαρτία. Εἰσέρχεται στήν ψυχή του, γιά νά τήν ἀλώσει καί νά τή λαφυραγωγήσει.

«Λεγεών» ήταν τό όνομα τοῦ δαιμονισμένου τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, διότι εἶχαν εἰσέλθει στήν ψυχή του πολλά δαιμόνια. «Λεγεών» ὅμως δυστυχῶς θά ταίριαζε νά εἶναι καί τό όνομα πολλῶν ἀπό ἐμᾶς σήμερα, διότι, ἔξαιτίας κάποιων ἀπροσεξιῶν μας, καί ἡ δική μας ἡ ψυχή ἔχει γίνει κατοικητήριο πολλῶν δαιμόνων. Μπορεῖ νά μή σχίζουμε τά ροῦχα μας, μπορεῖ νά μήν κατοικοῦμε σέ τάφους, μπορεῖ νά μή σπάζουμε ἀλυσίδες ἢ νά μή βγάζουμε ἀφρούς ἀπό τό στόμα μας, κάνουμε ὅμως δυστυχῶς πράγματα πολύ χειρότερα.

Ξεσχίζουμε τίς σάρκες τῶν ἀδελφῶν μας μέ τή γλώσσα μας καί τούς πληγώνουμε βαθιά, ὃν τολμήσουν νά μᾶς προσβάλουν ἢ νά μᾶς ἀντιμιλήσουν. Τούς θάβουμε βαθύτατα μέσα στή γῆ μέ τήν κατάκρισή μας γιά ὑπαρκτά ἢ ἀνύπαρκτα ἐλαττώματά τους. Ἰσοπεδώνουμε τά πάντα γύρω μας, προκειμένου νά ἐπικρατήσει τό συμφέρον μας. Βρωμίζουμε τήν ψυχή καί τό σῶμα μας ὑποτασσόμενοι σέ σαρκικά ὄμαρτήματα, μέ τά ὅποῖα μολύνουμε ἀκόμη καί τό ὀγαπημένο μας περιβάλλον. Θά χρειαζόταν πολλές ὥρες νά διαθέσουμε, γιά νά ἀπαριθμήσουμε ὅλα

έκεινα τά σφάλματα πού μέ τήν ἔμπνευση ἡ τή συνεργία τοῦ διαβόλου διαπράττουμε. Κι ἂν προσέξουμε καί κρίνουμε αὐστηρά τόν ἑαυτό μας, θά διαπιστώσουμε ὅτι μιά λεγεώνα δαιμόνων κατοικεῖ δυστυχῶς μέσα μας ἐξαιτίας ἀδικαιολόγητων ἀπροσεξιῶν μας.

Κάποιος φωτισμένος γέροντας κάποτε ἔλεγε ὅτι οἱ ἄνθρωποι σήμερα στόν κόσμο μιλοῦν ὁ ἔνας στόν ἄλλο στόν πληθυντικό ὅχι ἀπό εὐγένεια, ἀλλά ἐπειδή μιλῶντας ὁ ἔνας ἀπευθύνεται στή λεγεώνα τῶν δαιμόνων πού κρύβει ὁ ἄλλος στήν ψυχή του.

Ο δαιμονισμένος τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου ἀπευθύνθηκε στόν Κύριό μας καί ἔλευθερώθηκε. Οἱ κάτοικοι τῆς χώρας τῶν Γαδαρηνῶν ὅμως ἔδιωξαν τό Χριστό ἀπό κοντά τους, ἐπειδή ἔθιξε τήν παράνομη περιουσία τους. Ἔτσι ἔμειναν ἐγκλωβισμένοι στά δεσμά πού τούς ἔχαλκευσε ὁ διάβολος.

Ἡ δική μας ψυχή ἵσως ἀγωνίζεται ν' ἀπελευθερωθεῖ ἀπό τά δεσμά τοῦ διαβόλου. Ὅλοι μας νιώθουμε πληγωμένοι ἀπό τά πάθη καί τίς ἀμαρτίες μας. Ἄς βοηθήσουμε τόν ἑαυτό μας. Ἄς τρέξουμε κοντά στό Χριστό. Ἄς ζητήσουμε τό ἔλεός

Του. Μήν Τόν διώξουμε ἀπό τή ζωή μας, ἐπειδή
ἴσως δέν μᾶς συμφέρει ὁ λόγος Του. Ἄς
ταπεινωθοῦμε. Ἄς προστρέξουμε στά ζωήρυτα μυ-
στήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Τότε θά νιώσουμε τή
χάρη τοῦ Ἅγιου Πνεύματος νά μᾶς ἀγκαλιάζει. Καί
τότε θά αἰσθανθοῦμε τή λεγεώνα τῶν δαιμόνων νά
ἀποστρατεύεται ἀπό τήν ψυχή μας κι ἐμεῖς
ἐλεύθεροι νά ὁδεύουμε στό δρόμο τῆς εὐτυχίας καί
τῆς ἀγάπης. Άμήν.